

גיליון מס' 1728 * ט' בשבט תשס"א * 2 בפברואר 2001

אין שלום רע ואין מלחמה טובה

העמוד הפותח

שבוע טוב לכל הקוראים שלנו,

אז שוב אנחנו כאן, עם עלון חדש, מאמרים חדשים ופירוט מידע שונים.

את העלון השבוע פותח מאמרו של טומי לגבי הסיסמה האומרת "בשום אופן לא נפגע בתקציבי החברים", בעקבותיו מספרת לנו שרה ד' על גדולתו של משה - הוגה המשטר הדמוקרטי הראשון, ואחריו אריה וולפין קצת מאיר את עינינו לגבי ענייני הפוליטיקה השוטפים בימים אלה. מריון ולס מחלקים אתנו את החוויות שעברו במהלך הרחבת הדירה, ואריק מסביר לנו למה אסור לשים פתק לבן ביום ג', ומאיר את עינינו לגבי שגיאות משמעותיות שנפלו בדפי המידע שקיבלנו לגבי מקורות ושימושים. לפני הסיום, ספור נחמד פרי עטה של אנגה ולבסוף רשימת ספרים חדשה הנחה על מדפינו בימים אלה.

ביום ג' הבחירות
זהו יום שבתון!!!
הכתובת כבר על הקירות
הצביעו... ולא

שבת שלום - **דליה** בשם המערכת

**את הפרורים בשבוע הבא
יאסוף עבורנו תמיר שפרונה
אז ספרו לו ה..כ..ל**

ימי הולדת

4/2	בוב ויניו קשת בן חיים (נכדה) ליהי רוזנקרנג
5/2	רותי ארז איה פרחי (נכדה-וטרמן) נעם שגב-קרופר שני שוער (נכדה עמית-גרשמן)
6/2	איליין איסטון

טל אשכנזי
אור-משה פרחי (נכד-וטרמון)

7/2 גליל רוזנקרנץ
אסתר חרוש (נינה-וטרמון)

8/2 לירון סננס
נופר כהן (נכדה-מרקס)
דניאל ארנברג (נכדה)
מיטל גלוק
מתיו בוטה (בן-טנא)

10/2 פלוא מרקוסון
יניב ליפא (בן-אפשטיין)
כרמל רוזנקרנץ

פרורים מן השולחן

עקב המצב והצמצומים הנדרשים בכל עבר, החלטנו שהגיעה השעה לצמצם גם בפירורים. מעתה ואילך לא עוד פירורי באגט פריכים הנפלים לכל עבר. עברנו לפירורי פומפריניקל. גם יותר בריא וגם נוח לעיכול, ותחשבו על זה...

נתחיל באיחולים לבביים. ליאת (לבית גולדברג) ועמק בעלה חובקים במזל טוב בן בכור ששמו בישראל מיכאל. הבחור כנראה נבהל מתעמולת הבחירות וסרב קצת לצאת. שכנועים קלים של הרופאים והוא התרצה. סוף טוב הכל טוב.
תוך כדי הלידה הפכו - באופן די אוטומטי - משה ועירית לסבא וסבתא רבא, ובני ואביבה לסבא וסבתא. ג'קי עמר כבעל ניסיון התקשר לבני לברך 'מזל טוב' ולשאול איך זה ללכת למיטה עם סבתא??? התשובה שמורה במערכת...

מזל טוב גם לאליונה, דובי, קלייר ולפיד, לרות וג'ורג' להולדת הבן, האח והנכד. טקס ברית המילה יתקיים לאחר כתיבת הפירורים ולכן אין לנו כרגע את שמו של הרך הנולד. שיהיה במזל טוב לכל המשפחה.

ומזל טוב באופן אישי. בשבוע הקרוב אנו חוגגים יום הולדת לשלושה מילדינו. גליל ליהי וכרמל. מקבץ נאה לכל הדעות. תודה לכל המברכים. ולכל המתעניינים בגורלה של ההרחבה בבתינו, תחזיקו אצבעות, בקרוב קרוב חנוכת הבית...

למרות ותוך כדי השביתה והבעיות בנמל התעופה, יצאו ובאו מספר חברים מכוחותינו. בין היוצאים אופירה וולפין שיצאה לארה"ב עד לימודיה (ד"ש לביל). דנה ויפעת יצאו לטיול באוסטרליה (ד"ש לרוני ביוטו)

מנגד חזר יאסו מביקור שורשים בקובה. סתתתם... לא שורשים ולא בטיח. הבחור נסע ללמוד לרקוד סלסה, ואם ללמוד אז רק מהמקור. הוא תפס מורה פרטית שנתנה לו הדרכה אישית וגם שיעורי בית... יאסו מספר שכל המכוניות שם הם משנות הארבעים והמצב שם הוא די על הפנים. המשכורת החדשית של החברה שלו העובדת במפעל סיגרים (ד"ש לביל) היא \$ 9 !!! (כמה יוצא 20% מזה???)

מורה למשל זוכה לשכר \$ 40 ושוטר בכל עשירון עליון ומגיע ל - \$ 50 ... הייתה קאסטרו...

גשם וחורף של ממש אין, אבל נזילות בהרחבות החדשות כבר יש. חיים מוסר שהמצב בהחלט לא סימפטי אבל בטיפול...

ואם כבר הזכרנו את הגשם שלא יורד. ובכן במשתלה עקב העדרות החורף ממקומותינו, המשיך מבול ההזמנות כך שההכנסות עברו ב-200% את התוכנית. למרות שזו סיבה למסיבה, היינו מעדיפים שיירד עכשיו גשם והרבה. הכי מתוסכל זה גוני הרמץ שקיווה לראות בשקט את ה"סופר-בול" בזמן שהקב"ה משקה במקומו, אבל כידוע לכל, גם זה לא הסתייע...ג'וני משקה כל לילה, ולהזכירכם אנחנו בחודש ינואר.

איילון מסר זכה בהרבה כבוד וגם בלא מעט כסף (מלגה) בלימודיו במסלול הדו-חוגי באוניברסיטת חיפה, בלימודי סוציולוגיה/אנטרופולוגיה ומקרא. איילון זכה בנוסף לתעודת התואר, להיות מצטיין החוג במקרא, בטקס מרשים ביותר. כדאי היה אולי להזמין לטקס את מוריו מכפר בלום... אבל לא כדאי לערב שמחה בשמחה.

סוף סוף מסתמן פתרון לבעיית היבשנים במכבסה. בשלב ראשון נשכיר יבשן לתקופת ניסיון, ובמידה וזה יצליח (הניסיון והיבשן) נרכוש אותו, כאשר דמי השכירות הם חלק מהמחיר. ליסינג ליבשנים...

המלונן זוכה לתפוסה של כ-60% - בעיקר תודות לתלמידי בתי ספר המטיילים באזור.

ואי אפשר (אני לא יכול) בלי קצת פוליטיקה לסיום. אם להאמין לתעמולת הבחירות של מועמד השמאל, ואני יודע שהרוב במקומותינו מאמין, הרי שאולי נפל בחלקי לכתוב את הפירושים האחרונים בדורנו, כי הרי רע ומר יהיה היום שאחרי... ולכן אני מציע למי שכבר גמר לבדוק את התוקף של דרכונו הזר, ולמי שעסוק בלמלא שקי חול ולהכין את החדר האטום, לראות גם את החיוב ביום שלישי הבא עלינו לטובה. שוב יהיה לנו כיף לקרוא עיתונים ו"לרדת" על הממשלה, ה"חרצופים" יחזרו למרקע ויקרעו לגזרים את הרעים "שלהם". חקירות תחת אזהרה במטה המשטרה, בג"צים על שמאל וימין (בעיקר על ימין), האור והברק יחזרו לעיניים ובא לציון גואל...

על יום שלישי נאמר במקורות "פעמיים כי טוב". צאו בהמוניכם והצביעו נכון! ובשעה 22.00 כפי שכבר הבטיח בעבר יאצק הזכור לטוב: "תהיה לנו בובה של מדינה..."

שבת שלום
דורית ואבי

הסיסמא ומה באמת

שמענו כמה וכמה פעמים סיסמה שאומרת "בשום אופן לא נפגע בתקציב החברים". כמה חברים כבר התייחסו לסיסמה זאת, ואני אבקש קצת להרחיב כי היא שגויה, מטעה וניתן גם לומר פופוליסטית. הבסיס הוא שבעקבות המצב, אנחנו חייבים לצמצם בהוצאות והשאלות המתבקשות הן איפה ואיך. כל התשובות יפגעו בתקציב החברים על ידי תשלום בעד סעיפים נוספים, או על ידי העלאת מחירים.

לצער, שמעתי חברים שמתמשים בחדר האוכל פעם בשבוע, אומרים שיש לסגור אותו, כי למה להם לסבסד אותו למען אחרים. לפי אותו הגיון, מי שאין לו ילדים או נכדים בגיל מסוים, לא צריך לסבסד חינוך, כל אדם בריא לא יסבסד חולים וכו'. זה אפשרי ואצל אחדים זה רצוי. זה גם בניגוד גמור לכל חברה חצי נאורה, שמסבסדת משטרה גם לשומרי חוק, בונה כבישים גם למי שאין לו מכונית ואינו נוסע לשום מקום ועוד הדוגמאות רבות מאוד. נראה לי שכל הלך המחשבות האלה, הוא קצר רואי, אבל דבר אחד ברור לגמרי: מי שנוהגים כך, אין להם סיבה להיקרא חברה, קהילה או כל מילה אחרת המבטאת צירוף של אנשים במסגרת כלשהי. אפילו בחבורות הנזירים המתבודדים, לא נהגו כך.

אז כן נפגע בתקציבי החברים. האם נעשה בשיטת ערבים זה לזה, או בשיטת זאבים זה לזה?

טומי ע'

נזכור את יקירנו

ט"ז בשבת תשמ"ו (1986) - מר הרולד דבולט

ט"ז בשבת תשמ"ט (1989) - מר זליג חנין

גדולתו של משה - הוגה המשטר הדמוקרטי הראשון

(המאמר מבוסס על הרצאותיו וכתביו של אליעזר שביד)

ככל שמתעמקים בדמותו של משה, מגלים את גדולתו, גם במושגים מודרניים. מקובל לראות את חשיבותו של משה כמכונן את דת ישראל, אך מהות שליחותו של משה היתה דווקא בתחום המדיני. משה, כנסיך (מאומן), שקיבל חינוך נרחב של כל ידע מצרים העתיקה, הבין שסוג המשטר הפרעוני-הרודני-המשעבד, אין לו אפשרות קיום לאורך הדורות. השלילה הכללית של חרות האדם, (בזמנו לפי הצעת יוסף, על פי המקרא), חייב להביא בסופו של דבר להתנגדות נמרצת של העבדים, המואסים במצבם.

כשמשה יצא אל אחיו, והחליט לעשות מעשה לשחרור עמו, הוא היה צריך להמציא סוג משטר שיתאים למנטליות של עבדים המנסים ליצור מציאות חדשה לעצמם - שחרור, וטעם ראשון של חרות, עם כל האחריות הכרוכה בזאת. הפתרון הגאוני היה השתעבדות ל"אדון" העליון מכל האדונים, וקבלת מרותו המוחלטת, חוקיו ומצוותיו. על ידי קבלת מרות זו, מתוך החלטה רצונית של כל אחד, וכניסה ל"ברית" שחייבה את שני הצדדים, הובטחה למעשה החרות האמיתית של בני הברית. כי רצונו של "השליט" האלוהי היה טובת נתיניו, ולא טובתו האישית, כמו במשטר הפרעוני. הברית בין האל ונתיניו העמיד את כל בני העם על מעמד שוויוני, שלא איפשר שיעבודם על ידי בני אדם אחרים. התיאור החוזר של אלוהי ישראל הוא המוציא את עמו מבית עבדים.

משה לא הפך את עצמו לשליט, אלא לשליח של אל זה, המעביר את המסרים מהאלוהים אל העם - אך ככל הנראה היו רבים מהם עקרונות מקוריים של משה, פרי מחשבתו המדינית, שהתבססה על נסיונו בחצר המלך המצרי.

עקרונות אלה היו: חרות, צדק ומשפט, ושוויון כל הנתינים לפני האל. (גם לאחר מכן, כשנכנס משטר מלוכני לישראל, אפילו המלך היה כפוף לחוקי תורת משה.) העם היה מאורגן כ"עדה", המורכבת מיחידים וממשפחות בעלי מעמד שווה, ה"נועדים" יחד בברית משותפת. העדה היתה מונחגת בשיטת הפרדת "רשויות" שונות, שמנעו את השתלטותה של קבוצה אחת על חברתה: ראשי העדה ("הזקנים"), השופטים והשוטרים, והכהנים. המשטר המדיני, (תורת משה), היה מבוסס על אחריות כל אחד כלפי זולתו, כדי להבטיח גם את אושרו שלו, והצדק המגיע לו, בערבותו של האל. המשפט "ואהבת לרעך כמוך, אני ה' " (ויקרא י"ח:18) מביע בדיוק את הרעיון הזה. אושרו של הזולת מוביל גם לאושר יתר בני הברית.

החוק הראשון שניתן במדבר היה חוק השבת, המבטיח את זכות המנוחה לכל הברואים. חוק השבת איננו רק זכות, אלא מצווה חמורה של האל. אחד העקרונות החשובים, בתנאי הכלכלה השוויוניים במדבר (הספקת ה"מן"), היה "לכל אחד לפי צרכיו". מי שניסה להשתלט על יותר מחלקו, לא הרוויח שום יתרון.

לאחר מכן, בזמן ישוב הארץ, אמנם ניתנה הכרה לאפשרות של שעבוד אדם מישראל על ידי חברו, בגלל הבדלים (ביכולת או ביזמה?), אך אפשרות זו הוגבלה לזמן קצוב, כשבסופו של התקופה יצא האדם לחופשי. כמו-כן, גם נחלתה של כל משפחה היתה אמורה לחזור אליה בשנת השמיטה. מטרת כל זה היתה לשמור על המעמד השוויוני, הנקבע לפי הקניין על הקרקע, של כל אדם בישראל. לעומת זאת, נמנע ממעמד הכהנים להחזיק בעלות על הקרקע, כדי שלא יוכלו להתנשא על העם, כפי שהיה במצרים.

העקרונות האלה, המבטאים באופן ברור רעיונות של משטר דמוקרטי, לא נוסחו כתורה מדינית. אך אין ספק שמותר לראות אותם ככאלה. ברוך שפינוזה, למרות

התמרדותו ביהדות הרבנית, בכל זאת הכיר בגדולתו של משה כהוגה מדיני, שהתווה דרך לכינון משטר דמוקרטי. הוא למד את רעיונותיו המדיניים של משה, ותרגם אותם לתיאוריות פילוסופיות. (יתכן שדרך שפינוזה עברו רעיונות אלה לפילוסופים המודרניים שפיתחו אותם לשיטות משניות.) אמנם שפינוזה גם ביקר את משה, והצביע על כמה כשלונות שלו, שמנעו את מימוש רעיונותיו ה"אוטופיים". אך תורת משה היוותה אתגר למשך כל ההיסטוריה היהודית. רוב הנסיונות השלטוניים בישראל נכשלו בתחום של כינון צדק חברתי. אך תמיד היו נביאים שהטיפו לקיום מצוות הברית, לטובת המשך הקיום העצמאי של העם על אדמתו. ובאמת, בגלל אי-קיום הברית, והתפתחות הפערים החברתיים בעם, והעימותים בין הקבוצות האינטרסנטיות השונות, איבד העם את עצמאותו בארצו. אך העקרונות של ערבות הדדית המשיכו להתקיים במוסדות קהילתיים יהודיים בגולה. למרות הכשלונות, נמשכה התקווה העיקשת שחזונו של משה אפשרי. היו כאלה שראו את מימוש התקווה בתקופה המשיחית בלבד, אך היו גם כאלה שניסו לממש את התקוות בהיסטוריה, על ידי בניית ישוב וחברה יהודית בארץ ישראל, שתהיה מבוססת על העקרונות הקדומים / הנצחיים של משה ("לאור חזונו של נביאי ישראל" - מגילת העצמאות). האם לא הגיע הזמן שנברר מחדש אם אין משמעות בחזרה אל עקרונות אלה גם היום, כשהפערים החברתיים שוב גדלים בצורה קיצונית, בלי יד מרסנת? האם אין בחזרה זו צורך קיומי ממשי גם בדורנו? האם אין צורך בברית מחודשת, שיאשר שוב את שוויונו של כל אדם ביקום, כלפי חבריו, ולפני אלוהיו?

שרה דבולט

נב: ואולי אפשר גם לאמץ את המלה "עדה" במקום "קהילה", כדי לציין שוב חברה של יחידים שווים, הערבים זה לזה, לטובת האושר של כל אחד, והאושר המשותף?

הדוברמן של ביבי והפודל של פרס

אלה הנפשות הפועלות בבחירות לראשות הממשלה, שיבואו עלינו לטובה, בשישה בפברואר. אביגדור ליברמן מהאיחוד הלאומי, בן טיפוחיו של ביבי נתניהו, מושר את שרון ימינה // יוסי ביילין מהאגף השמאלי של מפלגת העבודה ומחנה השלום, מושר את אהוד ברק שמאלה. כל זה כאשר זירת הקרב האמיתית היא במגרש של המרכז, אשר בבחירות ב-1999 תמך בברק ללא עוררין, ועכשיו מתלבט. זירות קרב אחרות תהיינה גם במגרש הערבי, שנוטה לנטוש את אהוד ברק עקב חללי מהומות אוקטובר וכמובן גם במגרש הרוסים שבאים ממסורת של מנהיגים חזקים נוסח סטלין, ברז'נייב וילצין.

במאמץ אדיר למשוך את קולות מאוכזבי ברק מהשמאל והמרכז, שרון מקרין מתינות ונכונות לעשות שלום, עם בטחון. ברק, לעומת זה, במאמץ להחזיר אליו את המאוכזבים, מדגיש את ההישגים שלו בשנה וחצי של כהונתו ומבקש שיתנו לו להשלים את כל הקדנציה של ארבע השנים, כי בסופו של דבר, רק הוא מסוגל להביא את השלום המיוחל. בזירה הערבית, ברק מתנצל על הקורבנות במהומות אוקטובר ואילו שרון מבטיח להם כל מה שהיה חסר להם במשך חמישים ושתיים שנה. כמעט ימי המשיח. באשר לרוסים, ברק פונה לאינטלקט שלהם ואילו שרון רוצה להפגין את מנהיגותו החזקה - חזרה לימי תכניות החומש של סטלין.

אלה זירות הקרב שיכריעו את הבחירות. אך מה עם יתר המצביעים מן הימין הקיצוני הדתי והחרדי בצד אחד ומרק והשמאל הקיצוני בצד השני? אלה מצויים בכיסים של המועמדים שלהם ואין צורך, לכאורה, להשקיע בהם. אלה מהווים כלבי שמירה ששומרים על מועמדיהם, שמא יסחפו יתר על המידה במאמץ לזכות בקולות במגרשים זרים.

בעת הצורך הם נובחים כשהם חשים שמועמדיהם עברו את הקווים האדומים. כך עשה איווט דוברמן מהימין שהזכיר לאריק שרון מאין הוא בא ולאן הוא הולך. שהכוונות האמיתיות הן להפציץ את קהיר, סכר אסוואן, דמשק וערי הגדה. הדוברמן עשה לאריק שרון חיבוק דוב מול הבוחרים הפוטנציאליים שלו במרכז. הפודל מהשמאל, לעומת זאת, גורר את אהוד ברק לשיחות שלום עם הפלשטינאים גם כשהאלימות נמשכת בשטחים, כדי לבלום אותו שמא יסחף לימין כדי להחזיר את קולות הסקר האבודים, דבר שעלול לחפור את הקבר האלקטוראלי שלו.

אני, אישית, אינני פוחד מכלבים. אבל מה לעשות עם החרדה שמא בכל זאת שרון יבחר? לכן אני בוחר ברק.

אריה וולפין

(שידור אקטואליה "ברדיו הגליל העליון" 106 FM- 26/1/01)

מבצע איסוף בגדי חורף וצעצועים

קבוצות גדולות של עולים חדשים מאתיופיה, נקלטים ברגע זה באילת השחר וקר להם! אנחנו אוספים עבורם בגדים לילדים ומבוגרים כאחד, בנוסף לצעצועים לילדים. אם תשאירו שקיות ליד 'סדנת אומן', כבר נטפל בהם במהירות האפשרית.

תודה רבה בשם הנקלטים ובשמי - רה"י

חבלי לידה

החודשים בין יוני ודצמבר, היו דומים לחודשי הריון!! כל שבוע, הביא עימו סדרה חדשה של בעיות וקשיים!! בהתחלה הרעש, הלכלוך ואי-הוודאות - היבוא הפועלים היום כפי שהבטיחו? ואם כן היגיעו אחר הצהריים? (כך היה בדרך כלל). האם ננסה לישון, או אולי מוטב לחפש מקום שקט יותר שבו אפשר לנח? חיינו השלווים, השקטים והמשעממים מעט, עמדו להיכבש ע"י "אחרים" - עובדה שלא שימחה אותנו כלל. אבל "רומא לא נבנתה ביום אחד" ואי אפשר להכין חביתה מבלי לטרוף ביצים. בלית ברירה, השלמנו עם המציאות והבנינו בלי החלונות שמאחורי הבית, נעשה חלק של הנוף!! רומן והפועלים הפכו לידידינו ולמדנו הכל על אודות משפחותיהם ובעיותיהם!! ואז הגיע הרגע הקריטי, כאשר רומן הודיע: "מחר יבואו להכניס את החלונות ולשבור את הקיר. היכוננו!!" בדרך הטבע 'מחר' הפך ל'בשבוע הבא!!', אבל בכל זאת התכוננו: כל מה שהיה בעל ערך, הוכנס לחדר האורחים, (THE SPARE ROOM) או מתחת למיטה ואת כל השאר - כיסינו. למזלנו גדי 'הגריל' מספיק משטחים פלסטיים חומים כדי להגן על מטלטי ארבעים בתים והשאיר אותם מתחת לחלוננו. יכולנו, יש להניח, לעבור לדירה אחרת עד יעבור זעם, אך החלטנו להישאר כי עוד נשארו לנו חדר המיטות, המקלחת, הכניסה וכמה שקעי חשמל במטבח אם כי הגישה אליהם היתה דומה ל'מעבר מכשולים'. הגיע יום ה-'ש' (שבירה) ולא הגיעו החלונות (כמובן). אבל "הם בדרך". משום מה, המרחק בין כרמיאל וכפר הנשיא השתנה ועברו עוד 36 שעות עד שהגיעו. בינתיים הפועלים הרוסיים, שהפכו את הבית למרחץ בוק, נהיו בלתי סבלניים לס הכריז: "אם אין חלונות, לא ישברו את הקיר!!" ועמד על המשמר, מצויד בנשק חם. למזלנו, המכונה שלהם התקלקלה ועד שחזרו לעבודה, החלונות היו בידינו. כל זה התרחש מאוחר בצהרי יום ו', אבל החברה עבדו עד שש וחצי בערב. למרות שה'הרחבה' היתה לעובדה, עדיין לא היו לנו תריסים - ככה זה. באותו ערב, ישבנו עם חלק מהמשפחה ב'סלון' המכוסה והמלא אבק ושתינו קפה - תמונה מתוך סרט של פליני או בית שסבל מהפצצה!! הנחמה - יום אחד הכל ייגמר עכשיו, יש לנו בית יפה ומורחב שיש בו תוספת מקום וחלונות גדולים שמכניסים אור ואויר בשפע. אנחנו מאוד מאוד שמחים - חבלי הלידה היו קשים, אבל התוצאה היתה שווה את כל האי-נוחות!! אף על פי כן, אנחנו אומרים: NEVER AGAIN!!

תודה - מריון ולס

שוק שבת ותחנת איסוף בגדים

בשבת זו בין השעות 11:00 עד 13:00 בסדנת אומן של רה"י.
למכירה - מתנות יפות לכל אחד, תכשיטי קריסטלים, משי, עץ ועודם
אפשר ורצוי גם להביא בגדי חורף וצעצועים לעולים החדשים מאתיופיה.
כמו כן, יהיה דוכן שתיה חמה ועוגיות 'מאפינס' תחת עץ החורב.
כולם מוזמנים.

להת' - רה"י

ברק או שרון - זוהי השאלה

אמר לי חבר בימים האחרונים: "אשים פתק לבן בבחירות לראשות הממשלה. הסיבה פשוטה - אני מאוכזב מאהוד ברק שלא הצליח לקדם את השלום ואולי הימין המתון יחד עם מפלגת העבודה ומרץ, יאפשרו לאריק שרון להגיע להסכם עם הפלסטינאים. אינני יכול להצביע בעד שרון, אבל רק הימין מסוגל להשיג שלום עם עראפת".
בשעה האחת עשרה כמעט, ברצוני לנסות לשכנע את אותם המאוכזבים שפתק לבן אולי ירגיע את הנשמה, אבל הוא בעצם נותן מנדט לשרון. אם בודקים את הגורמים שהביאו לכשלונות הממשלה בראשות אהוד ברק יש לתלות את הקולר בהרכב הקואליציוני הבלתי אפשרי ש"סינדל" והקים מחסומים בכל צעד ושעל: בעיקר ש"ס, וישראל בעליה טירפדו לא רק את המו"מ עם הרשות הפלסטינאית, אלא גם הכשילו עשייה ממשלתית תוך כדי קריצה גלויה לעבר קהל בוחריהם. ואם שרון ינצח בבחירות ההולכות וקרבות, תהיה לו קואליציה עוד יותר גרועה מבחינת תהליך השלום: אביגדור ליברמן, רחבעם זאבי ('גנדי'), הדתיים הלאומיים, ישראל בעליה וכמובן ש"ס, ימנעו כל תזוזה מן הלאומים של שרון עצמו. לא יהיה בכוחו של השמאל להושיע ואף אם יקרה נס, ונמר מלחמת לבנון ימיר את חברבורותיו, ידיחו אותו מהר מאוד אותם התומכים מן הימין.
והערבים - גם הפוליטיקאים שביניהם - יעשו אותה שגיאה אם יתמידו בכוננתם לשלשל פתק לבן לקלפי. אז אולי הם מייחלים לניצחון שרון בתקווה שבחירתו תביא למלחמה כוללת בין מדינת ישראל והעולם המוסלמי. מחשבה אבסורדית אולי אבל הכל אפשרי בפוליטיקה המזרח-תיכונית הגרוטסקית.
בשביל שוחרי שלום פתק לבן איננו מקדם שום שלום!!!

אריק א'

בינינו לבין עצמנו

דף 'לקראת ההצבעה על תקציב 2001'
או שעור כושל בחשבונאות:
אנשי הכספים שלנו לא יודעים לחבר מספרים! אולי המחשב אשם, אולי שכחו להוסיף איזה פריט קטן, אולי המדפסת בלעהם עובדה: בדף 'מקורות ושימושים', סך הכל של המקורות צריך להיות 20,310 (אלפי ש"ח) ולא 23,312 (אלפי ש"ח) כפי שכתוב. טור זה מצא מקור חדש של 2000 ש"ח! אולי עוד יפריטו את 'דבר' ויטילו קנס על כל מי שקורא את 'בינינו'. זה ייקרא 'הפרדת הקהילה מן העלון'.

אבל אין זו השגיאה היחידה שמצאנו - ובעצם, אנחנו הולכים להצביע על דברים שגויים. אם משווים בין מה שכתוב בדף 'מקורות ושימושים' לבין שני העמודים האחרונים, בהם מופיע פירוט לשימושים, יש שתי חריגות בלתי מובנות:

בדף מקורות ושימושים	בדפי הפרוט
סיעוד ורווחה - 1,824,000 ש"ח	סיעוד ורווחה - 2,522,000 ש"ח
משאבי אנוש - 203,000 ש"ח	משאבי אנוש - 559,000 ש"ח

אולי שוב אפשר להאשים את המדפסת. אבל נשאלת השאלה על מה אנחנו הולכים להצביע? ההפרשים הם גדולים!!!

אין אלו החריגות היחידות: כותב טור זה, ישב עם חברי ההנהלה/המזכירות ודרש מחיקת כמה סעיפי שימושים: אין ועדת ביקורת - יש למחוק את הסעיף - קיבלו; תפקיד יו"ר קהילה (יועצת חוץ) לא נחוץ - התפשרנו על זה שמשכורת זו תכלול במה שנקרא 'ברית פיקוח'. הפלא ופלא, שני סעיפים אלו, רשומים בדפי הפרוט. מסקנה: לא משתלם לשבת עם המזכירות. הכל יוחלט כעזירה מן השמיים.

החדשות הטובות?

כתוב בהסבר רקע (לקראת ההצבעה כמובן):

"חשוב להזכיר כאן שהשנה אנו מפרידים את חשבונות הבנק של הקהילה ושל העסק. כך שבעתיד, עם סיום תשלום החובות הקיימים, מצב חשבונות הקהילה ישתפר, ואפשר יהיה לטפל בצרכים שלה, ללא קשר עם המצב של המגזר העסקי". כמו שאומרים גסי הרוח: "אם תאמין לזה, תאמין בסיר הזהב שממתין לגזבר בקצה הקשת שבשמיים ושיהפיות' (אלה שמופיעות ב"חלום ליל קיץ" של שייקספיר). יעבדו במפעל ונפתר מבעית העבודה השכירה. טור זה אוהב את המסר החיובי: "עם סיום תשלום החובות הקיימים" ומשיח בן-דוד יקנה דירה בשכונה הצמודה. מדוע לא כתבו "עם המעבר למודל 'רשת הבטחון'?" אולי הם צודקים ואנחנו נאמר 'אמן' לכל הצעה של מנהיגינו שלא בודקים מספרים.

שבת שלום - אריק א'

הגדרות נכסי חבר

הצוות המטפל בהגדרות נכסי החבר, לצורך השלמת תקנון הקיבוץ, מזמין חברים שיש להם רעיונות בנושא זה, לפנות אל חברי הצוות:

הנרי שפרונה
שלמה וויסבקר
צפורה סמברה

אנא פנו אלינו עד ה-15 בפברואר השנה.

מכירות במועדון הזהב

מרמלדה

כריות נגד כאבים

שטיחים

סריגים

תיקים

HAND PAINTED FLOWER POTS

JEWELLERY BOXES

ועוד...

היכנסו, הסתובבו, ותראו - המועדון פתוח כל יום

בשעות 07:30 עד 15:00

הליו

מזל טוב

לדובי ואלינוע
לקלייר ולפיד
לרות וג'ורג' ולכל המשפחה
עם הולדת הבן-האח-הנכד

מזל טוב

לליאת ועמק
לבני ואביבה
למשה ואירית
ולכל המשפחה
עם הולדת הבן-הנכד-הבן

מהדל בבל בצפת

כשהגעתי לבית חולים צפת, ידעתי שישנה אפשרות שאשתמש בערבית המוגבלת שלי, כדי לתקשר עם אחיות ואולי גם רופאים. מה פתאום? כולם מדברים עברית לתפארת - אבל יש קושי מכיוון אחר. הייתי בחדר עם עוד חמש נשים, ולשתי חולות היו מטפלות שכירות צמודות. הגיעה ארוחת צהריים ואחת המטפלות שואלת: "איך אומרים 'לבלוע' ברוסית?" משהי ידעה את התשובה ו"אוי - עכשיו ישלי' אוכלת יופי".

שלוש פעמים במשך היום מודיע הרמקול "כולם מוזמנים לבוא ל..... אוכל לאכול". הרופאים, צוות מצוין, ערבי ברובו, מדברים עברית לתפארת, אבל כשאחד מהם מטלפן הביתה בטלפון הסלולרי, זה נשמע קצת כמו ה"אנג-ברית" שלנו שפעם דיווחתי עליו בדפים אלו: אצלנו אומרים למתנדב החדש: GO AND GET A דלי AND AN עגלה, AND GO AND CLEAN THE שולחנות.

אנה

תרבות

שוב ערב תוצרת כפר הנשיא, ביום שישי 2.2.01, במועדון החברים, בשעה 20:30. בואו לשמוע את אריה וולפין על הנושא האקטואלי "משוואות הבטחון והשלום" הקהל מוזמן לשאול ולהעיר, אל תשבו מול הטלוויזיה

-
"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

"When ideas fail, words become very handy."
